

31992R2077

L 215/80

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

30.7.1992

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2077/92**z dnia 30 czerwca 1992 r.****dotyczące organizacji międzybranżowych i porozumień w sektorze tytoniu**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

średnio- i długookresowe perspektywy dla Wspólnoty i światowych rynków rolnych wymagają skorygowania pewnych instrumentów wspólnej polityki rolnej w celu przywrócenia równowagi rynkowej; takie dostosowania, ukierunkowane przede wszystkim na zwiększenie elastyczności instrumentów wsparcia rynku, wymagają od zainteresowanych podmiotów zmiany ich zachowania gospodarczego, w celu przykładania większej wagi do aktualnej sytuacji na rynku;

organizacje międzybranżowe tworzone przez osoby fizyczne lub grupy i reprezentujące znaczący odsetek różnych kategorii uczestników pracujących w produkcji, przetwórstwie i marketingu sektora tytoniowego, prawdopodobnie przyczynią się do uwzględniania sytuacji rynkowej w szerszym zakresie i do zachęcenia do zmian zachowania gospodarczego, mających na celu przyczynić się do poprawy poziomu wiedzy i organizacji produkcji, przetwórstwa i obrotu; niektóre z działań tych organizacji mogą przyczynić się do poprawy równowagi rynkowej i w ten sposób do osiągnięcia celów art. 39 Traktatu; należy określić środki, które mogą stanowić taki wkład wnoszony przez organizacje międzybranżowe;

w związku z powyższym właściwe wydaje się udzielenie szczególnego uznania organom, które mogą wykazać swoją udokumentowaną reprezentatywność na szczeblu regionalnym, międzyregionalnym lub wspólnotowym, oraz które mogą podejmować pozytywne działania na rzecz osiągnięcia wyżej wymienionych celów; takie uznanie powinno być udzielane przez Państwa Członkowskie lub przez Komisję w zależności od zakresu działalności stowarzyszeń handlowych;

w celu wsparcia niektórych działań organizacji międzybranżowych, które są przedmiotem szczególnego zainteresowania w świetle obecnych zasad dotyczących organizacji rynku sektora tytoniowego, należy ustanowić przepisy dotyczące zasad przyjmowanych przez organizację branżową w stosunku do swoich członków, które podlegając pewnym warunkom, mogą zostać rozszerzone na wszystkich producentów i grupy nie będące członkami takich organizacji w jednym lub większej liczbie

regionów; na osoby nie będące członkami organizacji należy również nałożyć obowiązek opłacania całości lub części składek, mających na celu pokryć, ponoszone w związku z prowadzeniem takich działań, koszty inne niż administracyjne; procedura ta powinna być wprowadzona w sposób zapewniający prawa społeczno-ekonomiczne zainteresowanych grup, w szczególności prawa konsumenta;

inne działania uznanych organizacji międzybranżowych mogą stanowić ogólnogospodarczy lub techniczny przedmiot zainteresowania sektora tytoniowego i w związku z tym mogą przynosić korzyść wszystkim osobom działającym w tych branżach bez względu na to, czy są oni członkami organizacji; w takich wypadkach rozsądne wydaje się, aby nie będący członkami podlegali obowiązkowi wpłacania składek, mających na celu pokryć koszty, inne niż koszty administracyjne, wynikające z prowadzenia danych działań;

w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania całego systemu należy ustanowić ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją, która powinna mieć także stałe prawo monitorowania, w szczególności w odniesieniu do uznawania organizacji międzybranżowych funkcjonujących na szczeblu regionalnym lub międzyregionalnym oraz w odniesieniu do porozumień i uzgodnionych praktyk przyjętych przez te organizacje;

należy ustanowić przepisy w celu publikowania na początku każdego roku wykazu organizacji uznanych w roku poprzednim, wykazu organizacji, których uznanie zostało cofnięte w tym samym okresie oraz zasad, które zostały rozszerzone, ze wskazaniem ich zakresu, do wiadomości Państw Członkowskich oraz innych zainteresowanych stron,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki uznawania oraz działalności organizacji międzybranżowych działających w sektorze objętym organizacją rynku tytoniu.

Artykuł 2

Organizacje międzybranżowe, które:

1. obejmują przedstawicieli z zakresu działalności gospodarczej dotyczącej produkcji, przetwórstwa oraz handlu tytoniem;

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 14.11.1991, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 94 z 13.4.1992.

⁽³⁾ Dz.U. C 98 z 21.4.1992, str. 31.

2. zostały utworzone z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub stowarzyszeń założycielskich;
3. zajmują się prowadzeniem na szczeblu regionalnym, w części regionów wspólnotowych lub w całej Wspólnocie następujących działań, uwzględniając, gdzie stosowne, interes konsumenta:
 - a) przyczyniają się do wzmocnionej koordynacji wprowadzania do obrotu liści tytoniu lub tytoniu w belach;
 - b) przygotowują wzory umów zgodne z regułami wspólnotowymi;
 - c) poprawiają przejrzystość rynku i dostępność informacji rynkowych;
 - d) zwiększają wartość dodaną, w szczególności za pomocą marketingu i badań nad nowymi rodzajami zastosowaniami, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;
 - e) ukierunkowują sektor na produkty, które lepiej spełniają wymogi rynku i zdrowia publicznego;
 - f) prowadzą badania nad metodami pozwalającymi na zmniejszone zastosowania środków ochrony roślin i zagwarantowania jakości produktu oraz ochrony gleby;
 - g) opracowują metody i instrumenty ulepszenia jakości produktu na etapie produkcji oraz przetwórstwa;
 - h) stosują kwalifikowany materiał siewny oraz monitorują jakość produktu;

są uznawane na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

1. Na wniosek, Państwa Członkowskie uznają organizacje międzybranżowe utworzone na swoim terytorium, które:
 - a) prowadzą swoją działalność na ich terytorium na szczeblu regionalnym lub międzyregionalnym;
 - b) obejmują znaczną część produkcji i/lub handlu w związku ze sferą działalności i reprezentowanymi branżami; w przypadku gdy organizacja międzybranżowa ma zasięg międzyregionalny, musi ona przedstawić dowód swojej minimalnej reprezentatywności w odniesieniu do każdej zorganizowanej branży w każdym danym regionie;
 - c) prowadzą szereg działań, określonych w art. 2 ust. 3;
 - d) nie zajmują się produkcją, przetwórstwem lub marketingiem produktów objętych organizacją rynku określoną w art. 1.
2. Przed uznaniem, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o organizacjach branżowych, które złożyły wnioski o uznanie i przedstawiają wszelkie niezbędne informacje dotyczące branż działalności gospodarczej, które obejmują, ich reprezentatywność, podejmowane działania, a także wszelkie inne informacje wymagane przy rozpatrywaniu wniosku.

Komisja może wyrazić sprzeciw w ciągu 60 dni od powiadomienia przez Państwo Członkowskie.

3. Państwo Członkowskie cofa uznanie organizacji, jeżeli:
 - a) warunki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przestały być spełniane;
 - b) organizacja międzybranżowa narusza jeden lub więcej zakazów wymienionych w art. 7 ust. 3, bez uszczerbku dla przepisów postępowania karnego, które może być wszczęte na mocy prawa krajowego;
 - c) organizacja międzybranżowa nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań dotyczących powiadamiania wymaganego na mocy art. 7 ust. 2.

Państwo Członkowskie powiadamia bezzwłocznie Komisję o decyzjach o wycofaniu uznania.

Artykuł 4

1. Komisja, na wniosek, uznaje organizacje międzybranżowe, które:
 - a) prowadzą swoją działalność na całym lub części terytorium kilku Państw Członkowskich lub całej Wspólnoty;
 - b) zostały utworzone na mocy ustawodawstwa krajowego Państwa Członkowskiego lub prawa wspólnotowego;
 - c) spełniają wymogi przepisów art. 3 ust. 1 lit. b), c), i d).

2. Komisja powiadamia o wnioskach o uznanie Państwa Członkowskie, na których terytorium została utworzona organizacja międzybranżowa i na których prowadzi ona swoją działalność. Po otrzymaniu powiadomienia zainteresowane Państwa Członkowskie mają dwa miesiące na zgłoszenie swoich uwag.

Komisja podejmuje decyzję o uznaniu w ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku i wszelkich niezbędnych informacji.

3. Komisja cofa uznanie organizacji, określonych w ust. 1, w okolicznościach określonych w art. 3 ust. 3.

Artykuł 5

Komisja publikuje w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* nazwy uznanych organizacji międzybranżowych razem z podaniem sektora działalności gospodarczej lub obszaru, na którym one działają oraz prowadzonymi działaniami, w rozumieniu przepisów art. 2. Publikuje się także nazwy organizacji, którym cofnięto uznanie.

Artykuł 6

Uznanie organizacji międzybranżowych oznacza, że są one uprawnione do prowadzenia działań określonych w art. 2 ust. 3 z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 7

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 1 rozporządzenia nr 26 ⁽¹⁾, nie stosuje się art. 85 ust. 1 Traktatu do porozumień i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych mających na celu wdrożenie środków określonych w art. 2 ust. 3.

2. Ustęp 1 stosuje się tylko pod warunkiem, że:

- porozumienia i uzgodnione praktyki zostały zgłoszone Komisji, oraz
- w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich wymaganych szczegółów Komisja nie stwierdziła, że porozumienia lub uzgodnione praktyki są niezgodne z regułami wspólnotowymi.

Umowy i uzgodnione praktyki nie mogą zostać wprowadzone przed upłynięciem tego okresu.

3. Umowy i uzgodnione praktyki, które:

- mogą prowadzić do podziału rynków we Wspólnocie w jakiegokolwiek formie;
- mogą wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;
- mogą prowadzić do zaburzenia konkurencji, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej prowadzonej za pomocą środka organizacji międzybranżowej;
- pociągają za sobą ustalanie cen lub kwot bez uszczerbku dla środków podejmowanych przez organizacje międzybranżowe przy stosowaniu szczegółowych przepisów wspólnotowych reguł;
- mogą prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danego produktu;

zostaną w każdym przypadku uznane za sprzeczne z regułami wspólnotowymi.

4. Jeżeli po upływie trzymiesięcznego okresu wskazanego w ust. 2 tiret drugie Komisja ustali, że warunki stosowania niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, podejmuje ona decyzję o stosowaniu do umowy lub uzgodnionej praktyki art. 85 ust. 1 Traktatu.

Decyzja nie wejdzie w życie przed dniem powiadomienia danej organizacji międzybranżowej, o ile organizacja ta nie podała niewłaściwych informacji lub nie dopuściła się nadużyć w zakresie zwolnień przewidzianych w ust. 1.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady nr 26 w sprawie stosowania niektórych zasad konkurencji do produkcji i handlu produktami rolnymi (Dz.U. 30 z 20.4.1962, str. 993/62). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 49 (Dz.U. 53 z 1.7.1962, str. 1571/62).

Artykuł 8

1. Organizacja międzybranżowa może wnioskować, aby niektóre z jej porozumień lub uzgodnionych praktyk były wiążące przez ograniczony okres w stosunku do osób fizycznych lub grup w danym sektorze gospodarki, nie będących członkami branż handlowych, które reprezentują na obszarach, na których te branże działają.

W celu rozszerzenia tych zasad, organizacje międzybranżowe muszą reprezentować co najmniej dwie trzecie odnośnej produkcji i/lub handlu. W przypadku gdy proponowane rozszerzenie zasad ma zakres międzyregionalny, organizacje międzybranżowe muszą udowodnić, że posiadają minimalny stopień reprezentatywności w odniesieniu do każdej zorganizowanej branży w każdym danym regionie.

2. Zasady, o których rozszerzenie się wnioskuje, powinny być obowiązywać co najmniej przez rok i dotyczyć jednego z następujących celów:

- a) znajomości produkcji i rynku;
- b) definicji ilości minimalnych;
- c) wykorzystywania metod uprawy zgodnych z ochroną środowiska;
- d) definicji minimalnych norm w zakresie opakowania oraz prezentacji;
- e) stosowania kwalifikowanego materiału siewnego i monitorowania jakości produktu.

3. Rozszerzenie zasad podlega zatwierdzeniu przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9.

Artykuł 9

1. W przypadku zasad ustanowionych przez organizacje międzybranżowe uznane przez Państwa Członkowskie, Państwa Członkowskie publikują, do wiadomości odnośnych grup społeczno-gospodarczych, porozumienia lub uzgodnione praktyki, które mają być rozszerzone na niebędące członkami organizacji indywidualne podmioty lub grupy działające w określonym regionie lub grupie regionów.

Zainteresowane strony mają dwa miesiące na zgłoszenie uwag.

2. Z końcem tego okresu i przed podjęciem decyzji Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o zasadach, które mają być wprowadzone jako wiążące oraz dostarczają odpowiednie informacje. Powiadomienie obejmuje wszystkie uwagi otrzymane po opublikowaniu zgodnie z ust. 1 oraz oceną wniosku o rozszerzenie.

3. Komisja publikuje w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* zasady, w sprawie rozszerzenia których organizacja międzybranżowa, uznana zgodnie z art. 4, złożyła wniosek. Po opublikowaniu, Państwa Członkowskie i zainteresowane grupy społeczno-gospodarcze mają dwa miesiące na zgłoszenie swoich uwag.

4. Jeżeli zasady, o których rozszerzenie wnioskowano, są „zasadami technicznymi” w rozumieniu dyrektywy 83/189/EWG⁽¹⁾, podawane są one do wiadomości Komisji zgodnie z art. 8 tej dyrektywy w tym samym czasie, co powiadomienie przewidziane w ust. 2.

Bez uszczerbku dla przepisów ust. 5, w przypadku gdy spełnione są warunki dostarczenia uzasadnionej opinii zgodnie z art. 9 tej dyrektywy, Komisja odmawia zatwierdzenia zasad, o których rozszerzenie wnioskowano.

5. Komisja podejmuje decyzję w ciągu trzech miesięcy od dnia powiadomienia przez Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 2 oraz, w przypadku gdy stosuje się ust. 3, w ciągu pięciu miesięcy od opublikowania wniosku o rozszerzenie zasad w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Komisja w każdym wypadku wyda decyzję negatywną, jeżeli stwierdzi, że rozszerzenie:

- powstrzymuje konkurencję na znacznym obszarze wspólnego rynku,
- ogranicza wolność handlu, lub
- zagraża celom wspólnej polityki rolnej lub innym regułom wspólnotowym.

6. Zasady, stosowanie których zostało rozszerzone, publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

7. Gdy, stosownie do niniejszego artykułu, wprowadza się obowiązywanie zasad w stosunku do osób niebędących członkami organizacji międzybranżowej, Państwa Członkowskie lub Komisja, w odpowiednim przypadku, mogą podjąć decyzję o tym, że osoby fizyczne lub grupy niebędące członkami wpłacają organizacji całość lub część składek płaconych przez członków w zakresie, w jakim składki te nie są wykorzystywane do pokrywania kosztów administracyjnych stosowania zasad lub uzgodnionych praktyk.

Artykuł 10

1. Gdy uznana organizacja międzybranżowa prowadzi jedno lub więcej działań określonych w ust. 2 oraz leżą one ogólnogospodarczym interesie osób, których działania dotyczą

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/230/EWG (Dz.U. L 128 z 18.5.1990, str. 15).

jednego lub więcej produktów, Państwo Członkowskie, które nadało uznanie, lub Komisja, w przypadku gdy uznanie zostało nadane zgodnie z art. 4, mogą podjąć decyzję, że osoby fizyczne lub grupy, które nie są członkami stowarzyszeń, lecz odnoszą korzyści z tych działań, będą wpłacać na rzecz organizacji całość lub część składek płaconych przez jej członków w zakresie, w którym składki te mają na celu pokryć koszty wszelkich kategorii, inne niż koszty administracyjne, poniesione bezpośrednio w związku z prowadzeniem tych działań.

2. Działania określone w niniejszym artykule odnoszą się do jednego z następujących celów:

- badania w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego,
- badania nad ulepszeniem jakości liści tytoniu lub tytoniu w belach,
- badania nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz środowiska.

3. Dane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, które zamierzają podjąć na mocy ust. 1. Decyzje takie nie mogą wejść w życie przed upływem trzech miesięcy od dnia powiadomienia Komisji. Komisja może w tym okresie wezwać do odrzucenia całości lub części projektu decyzji, jeżeli przedstawiony interes ogólnogospodarczy nie wydaje się być odpowiednio uzasadniony.

4. W przypadku gdy działania organizacji międzybranżowej uznanej przez Komisję stosownie do art. 4 są zgodne z interesem ogólnogospodarczym, Komisja przekazuje projekt decyzji zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu, które ma wówczas dwa miesiące na zgłoszenie swoich uwag.

Artykuł 11

Każdy środek Państw Członkowskich lub Komisji nakładający obowiązek uiszczania składek na osoby fizyczne lub grupy niebędące członkami organizacji branżowej publikowany jest w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Środki te nie mogą wejść w życie przed upływem dwóch miesięcy od dnia ich opublikowania.

Artykuł 12

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92⁽²⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 czerwca 1992 r.

W imieniu Rady
Arlindo MAQUES CUNHA
Przewodniczący
